

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.

Előfizetési ár

egy negyedévre 1 ft 25 kr., félévre 2 ft 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

I. tized 265. szám, özv. Fried Józsefné urnó házában, hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket

és nyilvántári közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.

Felhívás előfizetésre.

A jövő hó elsejével lapunk jelen évfolyamának második fele nyílik meg. Visszatekintve a mögöttünk levő múlt, ez alkalomból nyugodt lélekkel hívjuk fel t. olvasóinkat előfizetéseik megújítására, illetve a lapunk előfizetőinek nap-napra növekvő táborába való sorakozásra.

A kötelesség hű teljesítésének tudata; a nyilvánvaló tény, hogy kívül minden helyi, vagy személyi párton és kottérián minden tehetségünket, lapunknak egész terét, mindenkor kizárólag, de egészen elfogatlanul is, a közügynek szenteltük — bizalmat ad nekünk arra nézve, hogy e felhívásunkat minden hosszabb magyarázgatás és újabb ígértetés nélkül bocsásuk közre — jól látván a t. közönség folyton növekvő pártolásából, hogy helyes úton haladunk és működésünk előfizetőinknél elismerésre lel.

Lapunk előfizetési díja a régi maradt és pedig

1/4 évre 1 ft 25 kr.,

1/2 évre 2 ft 50 kr.,

mely összeg legcélszerűbben postautalvánnyal küldhető be, vagy nyugtáknak ellenében a lapkiadóknál fizethető le.

Megújítva bizalomteljes felhívásunkat tisztelettel

a „Szentés és Vidéke“

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Városi képviselőválasztás.

Lapunk előbbi számában már hírt adtunk arról, hogy a városi képviselőválasztás a jövő hó 2-án, szerdán fog megtörténi.

Ily fontos tény előtt állva, méltán kötelességmulasztással vádolhatnánk, ha meg nem ragadva az alkalmat, e tárgyról irni elmulasztanánk.

Egy város beléletében mindég fontos ténykedés a városi képviselőválasztás. Minden egyes választáskor, 6 évre jogot adunk a megválasztottak helyettünk s nevünkben a város ügyei intézésének gyakorlására. És pedig föltétlen jogot biztosítunk ilyenkor a megválasztott részére, mert ez azt mindég úgy gyakorolhatja, a mint saját véleménye, meggyőződése szerint helyesnek, jónak ismeri, melynek gyakorlásába mi aztán bele sem szólhatunk, sem gyakorlása ellen nem tiltakozhatunk, ha éppen nem is úgy gyakorolná a jogot, mint a hogy mi óhajtamánk, tőlük elvárnánk s megbízásunkat az idő leteltéig vissza sem vonhatjuk.

Nem lehet tehát közönyös dolog előttünk egy városi képviselőválasztás. Ennélfogva akkor kell jól megfontolnunk cselekedetünket, mikor a szavazatlappal kezünkbe a szavazó urna elé járulunk, hogy olyanok neveit írjuk szavazólapunkra, a kiknek eddigi élete és ténykedései,

irányzata és elfoglalt álláspontja megadják a garanciát arra nézve, hogy bennük, kötelességük teljesítésében, csalatkozni nem fogunk.

A mostani választás fontosságát pedig még inkább emeli az, hogy az ez alkalommal megválasztandó képviselők, a benmaradottakkal együtt fogják megajteni a városi tisztújítást, megválasztani részünkre a tisztviselőket.

Felesleges mondanunk is, hogy a tisztviselők megválasztása szintén egyik fontos tényező városunk ügyei intézésében. A tisztikar a képviselőtestület határozatainak végrehajtója s a város ügyeinek legapróbb részleteiben intézője.

Elvitázhatatlanul nagy egybefüggés van a városi képviselőtestület és a tisztikar közt. A tisztikar — úgy szólván — fokmérője a képviselőtestületnek. A milyen a képviselőtestület többsége, olyan a tisztikar is általánosságban. Öntudatos, a város ügyei intézésében csak a közjó előmozdítását szemelőtt tartó képviselőtestület mellett a tisztikar sem lehet másilyen, mert nem tudná túrni egy percig sem, hogy a kötelességét nem hiven teljesítő tisztviselő, a többi közt helyet foglalhasson s mint rákfenéje veszeljessesse annak jó hírnevét és becsületét.

Ilyen képviselőtestület egybeállításán kell tehát mindnyájunknak fáradozni, iparkodni, a melyik nem hagyja magát járszalagon vezetni, nem szolgál vak

TÁRSA.

János, Janka és Jancsi.

Elbeszélés.

Irta: Pilez Mór.

(Folytatás.)

(2.)

Janka egyedül maradt nevelőjével a kastélyban; az atya széles e világrét sem vált volna meg imádot kis leányától. . . Igy hát a három gyermeket korán elkülöníté egymástól a sors szeszélye. Annál édebb volt a találkozás. . . A szünidő mindig meghozza az annyira óhajtott együttléteket, meghozza a bensőt, a tiszta öröm napjait, mivel a három fiatal teremtés napkeletkor végső napsugárig együtt köszült be erdőre, rétre, völgyet, hegyet s mindig csak együtt élvezk az úde természetet.

Az öreg báró és tanító gyakran órák hosszánt szóltalun elüldögéltek az erkélyen, félkörben a három fiatal szív rajongó szeretetén gyönyörködve, szemekkel azok kedves játékát kísérve.

Egy este, midőn már csak a nap utolsó aranyos sugára ragyogva a lombos tölgyek, a sugárfenyők koronáját, ott evezett a három elválhatlan a kastély előtti tavon vig csevegés közt, a part felé, míg az öregek már terített asztal mellett várták őket a zöld lugas alján.

János és Jancsi előbb ugrottak ki a

csónakból, hogy kedves kis kormányosukat, Jankát partra segítsék.

„Megálljatok! — kiáltá Janka a pázsitra szökkenve — ime a révészjúd! Ezzel lekapta fejesekejéről könnyű szalmakalapját, az ahhoz tűzött virág-okorból egy jázmgalyvat és egy rózsát választott ki, s úde kacajjal tűzte az egyiket fivérének, a másikat barátjának mellére.

Meghatóan pompás kép volt, midőn az alig 15 éves gyermek az esti szélben lengő fűrtökötől körözött, örömtől, boldogságtól sugárzó angyali szépségű arcával, mint szent kép állott a két fű között!

Karöltve az erkély felé tartva az ártatlan baráti szentháromság, egyszerre csak hirtelen megállt. Gyors esti szél lekapta Janka fejéről a kalapot, s magásra sodorva, fülvitte egy lütykös tölgy galylyára.

„A kalapom! A kalapom! — kiáltott a gyönyörű gyermek, piciny lábaival fölkapaszkodva, kis kezeivel a levegőben kapkodva, miérha utána akarva röpülni a szökevénynek.

„Mindjárt meg lesz kis hügom! — szólott János, s tova sietett, hogy valami rudat hozzon.

Jancsi azonban be sem várván János visszakeresztét, evetként kúszott föl egész az áig, hol Janka kalapja fönnakadt. Már egész közelért céljához, oda simult az ágra, karját kinyújtá a fátólal lengedező kalap után, amidőn hirtelen recsegés hallatszik, majd Janka éles sikolya, s egy lungos juh

a lomb megül. A korhadt ág nem bírta súlyát, letört. Jancsi a földre zuhant.

A két atya a lungosból elképzeltető rémülettel rohant elő, misalatt Janka a borzalom kiáltásával térde dobta magát, arccskáját fél kezébe rejté, hogy ne lássa a szerencsétlenséget.

Szerencsére az esőnek semmi komolyabb következménye sem lett. Egy kis hozsoláson kívül semmi baja sem lett Jancsinak, rögtön talpra állott, s ott termett a térdelő gyermek mellett, édes szavakkal vigasztalván, biztatván halálra ijedt barátját: „Nézd csak Janka, hisz semmi bajom történt! — szólt gyöngéd, behelzélő hangon Janka — miút egy mély álomból felébredva — egy percig némán meredt könybe borult két szemével Jancsi arcára, majd ismeretlen erőtlő ragadatlva, hangos zokogással barátja nyakába borult.

Jancsi meghatáiban karolta át a leányát, gyönyörrel hajolt le a kebléhez simuló aranyfűrészes fejesekére, s egy benső, egy édes csókot nyomott rája, éppen midőn Inurey és barátja a helyszínre értek, „Jancsi, Jancsi! Az istenért, mit cselekedtél! — kiáltá az öreg tanító rémületen.

„Úgy, úgy Dani bácsi, csak szíjja meg becsületesen! Istenem, milyen szerencsétlenség is történhetett volna! — kezdé erre Janka, kibontakozván barátja karjaiból, s kipírulva oda kapaszkodván atyja nyakába.

Mily szerencsétlenség történhetett volna!

(Folyt. köv.)

eszközül az álpróféták és nagyhangú demagógok öns céljaira, a melyeket nem személyi, nem pártpolitikai tekintetek vezérlik, csak a közjó.

Kezünkben van a külépő képviselők névsora. Ismerjük rendre mindegyiket. Tehát tájékozhatjuk magunkat teljesen arról is, kik közülük azok, akik kötelességüknek úgy feleltek meg eddig, mint ahogy mi azt óhajtottuk, kívántuk és elvártuk; kik pedig azok, akik nem úgy cselekedtek.

S a míg azokat, kik kötelességüknek megfeleltek, újlag megajándékozni bizalmunkkal, saját jól felfogott érdekünk követeli, másrészt ugyanaz kell, hogy szolgáljon irányadóul azoknak kihagyásánál, a kiket nem ilyenekül ismertünk fel.

Nagyhangú ígéretekre ne hallgassunk. Azok úgyszébe nem válthatók s csak arra szolgálunk, hogy a könnyen hívőket eltántorítsák.

Ne kövessünk a városi képviselőválasztásoknál pártpolitikát. Egy város ügyei intézésében annak semmi helye és semmi értelme nincsen. S különben is mindég megboszulja magát.

Személyi tekintetek se vezérlejenek bennünket választási jogunk gyakorlásánál. Ne azt bíráljuk, ki ajánlja megválasztásukat s kinek táborába tartoznak, hanem csupán azt, kik azok a kiket ajánlanak.

Megfognak jelenni minden bizonytalanságnál egyes kortesek s igyekeznek rábeszéléssel latni; elfognak bennünket utközben s mielőtt a szavazó urnához jutnánk elsugdoszák városboldogító nagy eszméiket és céljaikat, mert éppen azok vannak ennek bővíben, akiknek nem a köz-, hanem az egyéni öns érdek a vezérő csillagok.

Ne hallgassunk azonban ezen fűt, fát ígérgetőkre. Tekintsünk csupán a multra, amelynek ismerjük előnyeit és hátrányait. Ebből kétségtelenül megismerjük, mit eredményez mindíg az, ha a város ügyei intézésében pártpolitikát követünk, személyi ellen- vagy rokonszenvre vagyunk tekintettel. A mult pedig mindíg a jövő záloga.

Járuljunk tehát minél tömegesebben a szavazó urnához, szavazatunk gyakorlásánál pedig csak az az elv vezérlejen bennünket:

„Győzzön a jobb!”

A fürmedvények. Mi másra illenek ez az elnevezés, mint a „Szentesi Lap” cikkeire, melyekből két diszpedányt újból világgá bocsátott a f. évi 73 ik számában „Csak azért is” és a 74 ik számában „Az indokok” c. cikkeiben.

A „Szentesi Lap” ez alkalmakkor ismét magára talált. Ez az ő valódi eleme. Ez egyikük meg csupán az ő sajáttagos „morális jogszéltel”, melytől ha „elikesül”, a saját külön szótára éves szavaival ad gondolatainak kifejezést.

De hát nem is esoda!

Nagy oka van rá!

Szörnyűség mondani is! hogy egy olyan csekély, semmi ember, mint Stammer alispán, neki „a nagynak és hatalmasnak” — „a morális jogszéltel” elkesült! — „önellen hazafinak”, városi polgárnak, merészeli nem pártolni indítványát és annak értelmében el nem jár.

Azután meg van egy lap, a „Szentesi

és Vidéke” mely a városi képviselőválasztási határidő kitézése tekintetében előterjesztett alispáni indoklást, egyszerűen, a mint adva lett, elismeréssel merészli fogadni anélkül, hogy kedves kollégája a „Szentesi Lap” szives beleegyezését, kikérte volna erre.

Hisz ez semmi egyéb mint: „crimen laesae majestatis” — határozottan „felség-sértés.”

Olt a hol Szentesről, annak közügyeiről van szó, szerinte nincs más jogosult vélemény, egyedül csak az övé s minden azzal ellenkező, nemcsak hogy jogosulatlan eo ipso, de határozottan törvénytelen is.

Szentes város ügyei intézésébe bele szólni másnak, mint a „Szentesi Lapnak” olyan cselekedet, mintha oltári szentséget szentségtelen kézzel érint valaki s már maga ezen körülmény elegendő arra, hogy a „Szentesi Lap” válogatott kifejezésével illetessék.

Hogy is merted te Stammer alispán, felettes hatóságod dacára, oly elvetemültségre ragadtatni magadat, hogy a „Szentesi Lap” „érdelem” szerkesztője által, Szentes város közgyűlésére rátküldött indítványt mellőzni merészejl. Aközd el magadat és azt a pilanatot, mikor erre gondoltál is, annyival inkább, mikor ezt megcselekedted.

Hisz igaz, hogy a választási határidő kitézése egyedül és kizárólag a te hatáskörödbe tartozik s e tekintetben a törvény által, mely mindenkit kötelez, csak akként vagy korlátozva, hogy a kellő értesítésről gondoskodni tartozol, — az is igaz, hogy a Szentesi Lap „érdelem” szerkesztőjének ezen indítványa, csak azért lett elfogadva a közgyűlés által, mert ily haszontalanság miatt, annak a közgyűlésnek egyetlen egy tagja sem akart órákhosszatartó szóvitát provokálni: de hát te nekem nem szabad törődőd törvényvel, sem ilyen csekély körülménnyel, ha hozzád a Szentesi Lap „érdelem” szerkesztője indítványával megajándékdik, mert tudd meg azt egyszerűen: denkorra, hogy az nem kevesebb, mint 6000 választó polgár szava, hogy az Szentes város képviselőtestületének akarata, a mit a Szentesi Lap „érdelem” szerkesztője tesz.

És te „Szentes és Vidéke” hogy merészled a Szentesi Lap „érdelem” szerkesztője által halálisan gyűlölt Stammer alispánnal intézkedését méltányolni s elismeréssel szólni olyan ténykedésről, melylyel a törvény határozatait betartja.

Miért nem gondoltál akkor, mikor ezt papírra vételed inkább a Szentesi Lap „érdelem” szerkesztőjének „morális jogszéltel” s miért nem vetted fontolóra, hogy — bár kijelentette már nagyon sokszor, hogy veled nem törődik — ezért legmagasabb megvételét fogja veled éreztetni s a „legvadarrabb farizeuskodás” „impertinencia” „bárgyúság” hizegő kifejezésekkel fog illetni.

Hát még nem elég szermondta rád ez „egyedül igazságos” lap és szerkesztője, hogy berene lap vagy, még mindedig nem volt neked elég ez arra, hogy észre térs s csak azt tekintsd helyesnek, a mit ő mond. Mind ennek dacára tovább is merészkeled egy „Bach-korszakbeli hivatalos erkölcs” alispánnak intézkedéseiben törvényszerűséget felfedezni, holott kimondta már ő nem egyszer arra az alispánra, hogy annak minden cselekedete csak Szentes város elleni bosszúból származik.

Vigyázz és reszkess, mert Szentes vá-

ros közönsége nem oly „vak és buta,” hogy meg ne lássa „róka körmeidet” és ne éreztesse veled ezen az ő „kijátszására színt eljárásod elkezelt súlyát” melyért „az előre érzett jogos támadásokkal szemben — tisztessége sebb sáncok hiányában — e szinfalakat akavod takaróul használni.” Csaldótok ha azt hiszik, „hogy ezen silány szinfalak mögé vont alispáni fondortaltat szemben mentséget elfogad a közönség” . . . . .

Fürmedvényeire azonban mi csak azt mondjuk a Szentesi Lapnak: „törölje már ki egyszer a száját.”

Újdonságok.

Szentes, 1890. június 26.

— **Vasútügy.** A szentesi szegvármindszent-vásárhelyi vicinális vasút tervezetét a kereskedelmi miniszter a napokban küldte le Szilinszky Mihály főispán és Stammer Sándor alispán mint engedélyeseknek azért, hogy azt a közigazgatási bejárás alkalmával az egyesek és községek részéről kívánt s a miniszterium által figyelembe vett, valamint a miniszterium által még ezeken túl is tett fontos módosítások szerint kiegészítették s így kiegészítve újlag benutassák jóváhagyás vegett. — Szilinszky Mihály főispán ezen miniszteri rendelet vetele után a tervezetet Fleischmann József mérnöknek, a fentemlített pótlásoknak eszközlése végett nyomban megküldötte, s ennek megtörténte után, lehetőleg még e hó folyamán egybehívandja a vasúti érdekeltiséget a további teendők megbeszélése és foganatosítása iránt.

— **Szobrot Mátyás királynak** a nemzet fillérei! E jelszó alatt intni útra megyérol megére, városról városra a magyar királyság területén egy 10 król szülő széken szelvény és kiváltást kér minden rendű és rangú, nagy és kicsiny, gazdag és szegény magyar polgártól. Ha el kel egy millió 10 kros szelvény, a legszebb nemzeti cselekvényt hozza létre: Kolozsvárt, Mátyás királynak, az igazságosnak szülőhelyén, szobrot állít fel, a porszemekből örök emléket, halhatatlan művészi alkotást létesít. A nemzet sivebői fogant a nagy király, a nemzet tette nagygyá: a nemzet adja össze filléret, hogy a hála és kegyelet kifejezést nyerjen. Az a szobor bizottság ker erre minden honpolgárt, mely már 30.000 forintot teremtett elő a közlekedésből. Ne legyen oly halatlán, oly közönyös, oly feledékeny, a mult szent örökségéből magát kitagadó honpolgár, ki nem járul a nagy király emléke megörökítéséhez. Tudja bizottságunk, hogy a gyűtés minő fáradsággal, minő teherrel jár, de hát nem fáradozt e 32 évi dicső uralkodása alatt mi erettünk az a langesz, kinek feje sügárzóba tette Szent István koronáját, melynek mai dicső viselője itt Kolozsvárt, a nagy király szülőhelyén kifejezte legmagasb látogatásával kegyeletet a magyar nemzet nagy király iránt. A kegyeletre intett. Értse meg a fenséges példát. Filléret kér a bizottság! Adjátok meg és Magyarország fenállásának ezer éves ünnepe a nagy király lovagzóra előtt zengheti a mult dicsőségét, emelhet fohászt a jövő dicsőségért a nemzet. Az adakozók nevet feltüntető szelvénytömb a szobor alapjába fog helyezni. A hazafias adományok „Kolozsvár város tanácsához, a „Mátyás szobor számára” cím alatt küldendők.

— **Választás vezetők** A szentesi városi képviselő választásnak a hirdetésben közzét helyeken leendő megvájtására illetőleg vezetésére, dr. Csató Zsigmond vármegyei főgyűző, mint a vármegyei törvényhatóság közgyűlése által kiküldött választási elnök az I. alkerületbe: *Burján* Lajos városi tisztú ügyész; a II. alkerületbe: dr. *Filó*

Tihamer városi főjegyzőt; a III. alkerületbe: dr. *Mátffy* Ferenc ügyvédet; a IV. alkerületbe: *Veszeri* Imre vármegyei pénztári ellenőrt; az V. alkerületbe: *Sarkadi* Nagy Antal vármegyei pénztárnokot; a VI. alkerületbe: *Dányai* József városi képviselőt; a VII. alkerületbe: *György* Ferenc városi számvivőt; a VIII. alkerületbe: dr. *Csató* Kálmán ügyvédet; a IX. alkerületbe: dr. *Lakos* Imre várm. ár. ülnököt; a X. alkerületbe: *Jurenák* Béla városi képviselőt nevezte ki. A választásvezetői teendők megbeszélése céljából dr. *Csató* Zsigmond vál. elnök, nevezettekkel a f. hó 25-én d. e. 10 órakor értekezletet tartott.

— **Az igazmondó.** Annak konstatálása végett, hogy a Szentesi Lap mennyiben bír szavahibátossággal álljon itt a következő példa, 1890 évi ápril. 22-ikét írták, mikor a Szentesi Lap 48 ik száma megjelent, a melynek „Az új vasútvíz” című vezércikkében szöveg-szóra ezek vannak mondva: „*Lapunk múlt számában egy rövid hírből jeleztük, hogy Komjáthy Béla országos képviselő egy angol pénzcsoport képviselőtől elemunkálati engedélyt kért egy Szentes-Derekegyházán át — vásárhelyi-makó-temesvári vasút építésének elemunkálatára*” s 1890 évi június hó 22-ike körül a „Budapesti Közlöny” hivatalos lap egyik számában ez olvasható: „A kereskedelmi min. kir. miniszter: *Komjáthy Béla* ország. képviselőnek a *Makótól Szerb és Német-Csanád, Nagy-Szent-Miklós, Nagy-Osz, Kis-Osz, Lovrin, Grava, Bogáros, Csatár, Ujhely, Sándorháza, Bilit és Kis Beszterek határára át Uj-Bessenyőig vezetendő helyiérdekű vasútvonalára az elemunkálati engedélyt így erre megadta.*” Hol van ebben Szentesről, Derekegyházáról és Temesvárról szó? Ne feledjük azonban, hogy mikor azt a hirt a „Szentesi Lap” körtölte, a tényleg-kun-szent-mártoni, k.-sz.-márton-szentesi és szentes-szegvár-mindszent-vásárhelyi vasúti érdekelt, egy társulatot leendő alakulás végett Budapesten éppen értekezletet tartott s ezen értekezleten *Zsilinszky* Mihály főispán elnököl és *Stammer* Sándor alispán is jelen volt; továbbá hogy a „Szentesi Lap” szerkesztője a szentes-szegvár-mindszent-vásárhelyi vasút kiépítésének s így az egyesülésnek is ellensége. Ezért kellett ennek a hírlapi kaecának világra jönni.

— **Elmaradt miniszteri szemle.** Gróf *Bethlen* Andrást földmívelésügyi miniszter *Rapács* Radó min. tanácsos kíséretében a körös-tisza marosi armentesítő és bevezető bányászati társulat védővonalát f. hó 26-án s következő napokon megismerélni akarta s erről a társulatot értesítette. Mint értesülünk a földmívelésügyi miniszter e szándékát közbejött akadályok miatt ezúttal nem fogantatnihatja s így az említett szemlélt egyelőre elmarad.

— **Rajzkiállítás.** Felhívjuk városunk érdeklődő közönségét a szentesvárosi gimnáziumi tanulóik rajzkiállítására, mely a f. június hó 24-én nyílt meg s a f. hó 25. és 26-ik napján látható a gimnáziumi épület dísztermében.

— **Egy talány.** A „Szentesi Lap” f. évi 74 számának nyitói rovatában több ev. ref. tanító által alább egy nyilatkozat jelent meg, melyben az ev. ref. elemi iskolás gyermekek júniással, az ev. ref. tanítók által rendezett nyári mulatság és lapunk 49-ik számának „A mit a madarak beszélnek” című csernek közleménye van együtt említve. Hogy mi köze van a lapunkban megjelent tárcáikkal az ev. ref. elemi iskolás gyermekek júniálásával, vagy az ev. ref. tanító urak által ugyanakkor rendezett nyári mulatsággal, és viszont ezeknek a lapunk tárcáikkal, azt valóban elgondolni, annál inkább megerteni sem tudjuk. Nagyon kedvelnénk tehát bennünket a t. tanító urak hogy ha lehetséges és nem valami díszerít természetű ügyet ért — ha valami úton módon magyarázattal szolgálának, mert bár a városban történetük jól szoktunk értesítve lenni, sőt egy némely munkatársunk a madarakkal is tud beszélni, mindazonáltal nem

restelljük bevallani, hogy lapunk említett tárcá közleménye és a t. tanító urak által felhozott körülmények összefüggését kitalálni nem tudjuk s az egészről csak azon kijelentésüket tudjuk érteni, hogy a kérdéses közlemény nem a t. tanító urakól eredt. De hát miként jut valakinek eszébe az, hogy ha arról akar meggyőződést szerezni, hogy a lapunkban megjelent közleményt ki írta, vagy ki nem írta, a t. tanító urakól kérdezze s nem tőlünk? Hát biz' ez furcsa!

— **Évzáró iskolai ünnepély.** Folyó hó 28-án, szombaton délelőtt 9 órakor kezdődik a gimnáziumi tanulók évzáró vizsgája a gimnázium dísztermében. Midőn ezt a t. közönség tudomására juttatjuk, egyúttal felkérjük a t. szülőket és a tanügy iránt érdeklődőket, hogy a tanulók ezen úgynevezett évi beszámolóján minél tömegesebben vegyenek részt, hogy így tanulójuk a tény fontosságáról meggyőződtesse, tanárainknak egy évi fáradozásáért elismerést nyilvánítsanak, maguknak pedig meggyőződést szerezzenek az intézmény fontosságára és a tanulók előrehaladásá tekintetében.

— **Halálozás.** Egy fiatal, csak most fejlődő életet rabolt el ismét a kérelhetlen halál az elők során közül, szeretteinek karjaiból, azoknak legnagyobb fájdalomra: *Hegedűs Ignác* fenyképész hön szeretett nejét szül. *Purjesz Jankát*, ki éltének legszebb virágában 19 éves korában s boldog házasságának 10 ik hónapjában hunyt el a f. hó 21-én, Eszéken, hova nem régiben költözött. A boldogultra hült tetemei a f. hó 22-én, délután 6 órakor tetették örök nyugalomra az idegen földben. Legyen neki könnyű a hant!

— **Szabályrendeletek gyűjteménye.** Szeged szab. kir. város közgyűlése — mint az ottani lapok újan értesülünk — elhatározta a városi összes szabályrendeletek egybegyűjtését és együtt könyvtárat. Szeged város eme közgyűlési határozatának célszerűségét könnyű belátni, mert ez által a szabályrendeletek áttekinthetőbbek lesznek s könnyebben rendelkezésre állhatnak. Nálunk is nagyon elkeve az ilyen intézkedés, mert bár nekünk még sok belügyünkre nézve nincsen szabályrendeletünk, a melyeknek hiányát gyakran meg is érezzük, mégis van már most is annyi, hogy több azok közül, csak a levéltári iratok számát száporítja s alkalmazása elmarad azért, mert a tisztviselőik feje sem képtelen.

— **A ki mindég szerencsével jár.** Hát bizony szép is az a jó szerencse, csak az a baj, hogy kevés szegény ember egyszerű hajlékát sokta felkeresni, akkor is csak hébe-hóba botlik be egy pillanatra szóttekinteni. A szerencsének ez a személyes ingerkedése sehogyan sem tetszett *Serkédi* János polgármesternek és kísérletet tett, hogy szerény házi fészket a szerencse állandó tanújává tegye — akármí úton-módon. A háza népe azonban sokkal egyszerűbb, de mindenek dacára kevésbé hiszékeny fán termett, mintsem szerencse ő felségének illetlen forgandóságát megértette volna és elhíhette, hogy épen azt az ő nyomorúságát fészket szemelte volna ki állandó tartózkodási helyül. Válgó erőstette pedig *Serkédi* János övének, mikor úgy néha-néha pár napi távollét után hazavetődött, hogy no most szerencsével járt, gránis szemmel nézték, de a rejtély, rejtély maradt. Mikor pedig végre a rendőrség egy vidéki betörőjét, vagy valamely apróbb lopások eszközlejt találta fel *Serkédi* személyében, meg volt fejte a szerencse forgandósága, melyet még füstölővel is megkísérlettek kifúzni a szegényes hajlékból. *Serkédi* azonban, amint kiállotta büntetését, elindult újra szokott módjára szerencsét próbálni. A f. hó 19-én is néhány napi kirándulást tett és úgy látszik, hogy a szerencse ismét kedvezett neki, jóllehet háza népe egy cseppet sem kívánt neki szerencsés útut, mert ámbár hazutól egy krajcár nélkül indult el, a f. hó 22-én mégis egy vadonra új kék mándlival tért haza. Denát az ember gyaró földi lény, ki nem egyszer esik egy jó gyöngösgöböl a másikba: a hitetlenségéből a kíváncsiságba. És ha valakiben megvan a gyöngösgök, úgy bizonyára első sorban az asszonyokban. *Serkédi* felségére pedig asszony volt, még pedig az is a legfurangosabb asszonyok egyike, ki míg hitetlenül rázta fejét a *Serkédi* uram szerencsés utjának, az új mándli szerencsének történetén, másrésztől a kíváncsiság ördöge gyötörte. Felkereste hát segítségül a rendőrséget, hogy kérdené meg ő férje urát a szerencse

forgandóságának titka felől. *Serkédi* azonban a sok faggatásra is állhatatos titoktartó maradt s kijelentte, hogy inkább ott hagyja a rendőrség nyakán az új mándlit, mintsem titkát elárulja. És az új mándli mint örök rejtejt most ott lóg a rendőrségnél egy légytől legett rozsdás fagason, a rendőrség pedig kandi szemmel lesi a pillanatot, hogy mikor mutatja már fel *Serkédi* az akasztott ember kötelet, mint szerencséje titkának megoldását.

Schwarze Seidenstoffe 60 kr. bis fl. 11.65 p. Meter — glatt und gemustert (ca. 180 versch. Qual.) — vers. roben- und stückweise porto. zollfrei das Fabrik-Depot G. Henneberg (K. u. K. Hofliefer.) Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto. (1)

Irodalom.

Emke emlékkönyv. Az *Emke* ez évi közgyűlése emlékre *Radnóti* Dezső szerkesztésében igen díszesen kiállított emlékkönyv fog megjelenni. A könyv számára hazánk legelsőrangú irói igérték közleményeket. *Rákosi* Jenő magyar geniuszról ir belé ragyogó stílus hosszabb cikket, mely méltán fog mindenütt feltűnést kelteni. *Abonyi* Emil hazánk legutósebb poétája, az új magyar hymnuszban az előbbre vitt nemzeti eszmének hódol, *Rudnyánszky* Gyula lelke. sen és hévvel az *Emke* lobogóról, a nemzeti társadalom e symbolumáról fog verset írni. *Jakab* Ödön az *Emke* jelvényét, a gyopárt énekl meg. Következnek ezután az *Emke* vezérő férfaitól hosszabb vagy rövidebb, de mind a magyarság eszméjének hódoló cikkei, képen lesz bemutatva a központi tisztikar. Az első tiszteleti tagok. Az *Emke* díszes és magyarországi asszonyai által ajándékozott lobogója. — A gazdag tartalmú könyv mindezek mellett csak 60 kr, mely összeg aug. 1-ig *Radnóti* Dezső szerkesztő nevére (Köszvényre 1 lőter 23.sz.) legelőszérűben postautalványon előre beküldendő. A tiszta jövedelem az egyesület vagyonát gyarapítja és ezért is, hisszük, hogy a magyar közönség meleg pártolásban részesítendő a nagybecsű művet. A kik gyűjtő leveket óhajtanak kapni, forduljanak a szerkesztőhöz.

A Hét legújabb számának előkefe tartalmából kiemeljük *Berzeviczy* Albert államtudós szép aethetikai cikkét, mely ily címet visel: „Képzőművészet, költészet és zene”. Van meg egy kis poémikus cikk e számban: „Bronz vagy márvány?” mely a készülő Arany szoborral foglalkozik. A közönség köréből szélitben mutatkozó nagy érdeklődés következtében a „Hét” szerkesztőse elhatározta magát „A tót asszony” című imitációt folytatásának és még egy series közt. Az új series *Vadnay* Karoly, *Tóth* Béla, *Ágai* Adolf és *Beöthy* Zsolt találó, humoros utánpajzást foglalja magában. Figyelmet fog kelteni *Incedy* Lászlónak egy gyönyörű fordítása *Ibsen* Henrik „*Peter Gynt*” drámájából. Önálló, tökéletesen megérthető részlet, talán a legpoétikusabb dolog, a melyet a nagy norvég író valaha alkotott. Több apróbb dolgozat és a megszokott rovatok egészítik ki a füzetet, melynek borítékát *Maria* Valéria főhercegnő szép kivitelű fenykepe díszíti.

Az új évnegyed július 1-ével kezdődik és mi felhívjuk olvasónkat, hogy ez előkefe lapot, melynek külföldön is kevés párja akad, járassák, a magyar irodalom érdekében támogassák. A kik furdóreg utaznak, azoknak utána küldik a lapot.

A „HÉT” előfizetési ára: egész évre 10 frt, félre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. Előfizetési pénzek „A HÉT” kiadóhivatalába Magyar Tudományos Akadémia-palota Budapesten, küldendők.

Lapfoglaló és felelős szerkesztő: Dr. *Mátffy* Ferenc.

Társ-szerkesztő: *Bánfalvi* Lajos.

1014/kj 890.

Hivatalos hirdetés.

Szentes város képviselőtestülete tagja-
inak 1884. évben választó felerésze, vagyis
45 kilépő és 5 hiányzó tag, minthogy man-
datumok lejártak, a képviselőtestületből kilép.
A törvény értelmében a kilépő képviselők
helyeinek betöltését Csongrádvármegye alispá-
njára elrendelte és az eszentesi 10 alválasztó kerü-
letben a választási határnapot az 1886. évi
XXII. t. c. 45. §-ának rendelkezéséhez ké-
pest, f. évi július hó 2-ára tűzte ki.

Ennek folytán értesitem a választókat,
hogy a 10 alválasztó kerület mindenikében
5 rendes és 2 póttag választást a mondott
határnapon ejtetik meg, és pedig kerületen-
ként a következő helyeken:

Az első alválasztó kerületben: az I.
tized 1 számtól 360 házszám alatti adófize-
tők választanak. Választási hely a városi
tanácssterem, a vármegye háznál.

A II. kerületben: I. tized 361—724
h. sz. alattiak választanak. Választási hely
a v. birtoknyilvántartói hivatal.

A III. kerületben: I. tized 725. számtól
végig és a II. tized 1—303. h. sz. alattiak
választanak. Választási hely a Pap László-
féle felsőpárti ref. iskola.

A IV. kerületben: II. tized 304—685.
h. sz. alattiak választanak. Választási hely
a Papp Antal-féle felsőpárti ref. iskola.

Az V. kerületben: II. tized 686. számtól
végig és az eperjesi, felsőréti, hékedi,
jaksori, kajáni, lapistói, nagy-hegyi szőlők,
nagy-nyomás, Szt-László, Vekerhát, Veker-
zug, Veregyház és zalotai határrészekben
lakó választók. Választási helye Kovács
János-féle felsőpárti ref. iskola.

A VI. kerületben: III. tized 1—346.
h. sz. alattiak. Választási hely a r. cath.
egyház tanácssterme.

A VII. kerületben: III. tized 347.
számtól végig és a derekegyházi oldalon
lakó tanya lakosok. Választási hely az u. u.
„Villogó” melletti r. cath. iskolahelyiség.

A VIII. kerületben: IV. tized 1—413.
h. sz. alattiak. Választási hely a kiséri r.
cath. iskola.

A IX. kerületben: IV. tized 414. h.
számtól végig és ház nélküli választók. Vá-
lasztási hely a kiséri ref. iskolai helyiség.

A X. kerületben: Alsó-rét, Berek,
Berekhát, Berek-lapos, Belső-Ecsér, Dónát,
Királyság, királysági járandóság, Külső-Ecsér,
Nagy Királyság, Nagy-Tóke s pankotai ha-
tárrészen lakó választók választanak. Vá-
lasztási hely a v. közgyűlési terem, a magtár-
féle épületben.

Értesitem egyszersmind a választókat
arról is, hogy a választás délelőtt 9 órakor
veszi kezdetét s a szavazatok szedése dé-
lután 4 óráig tart; továbbá, hogy egy sze-
mély csak egy meghatalmazást nyerhet. A
meghatalmazás legalább egy órával a vá-
lasztás előtt a polgármesteri hivatalban. Dr.
Csató Zsigmond vm. főjegyző, mint választási
elnöknek bemutatandó; az így be nem
jelentett meghatalmazással szavazni nem
lehet. Felhívom még arra is, hogy a választási
eljárást elleni panaszait, s a megvá-
lasztott képviselő választhatósága ellen ne-
talán teendő észrevételeiket, — a választás-
tól számított 10 nap alatt, vagy is július
hó 12-éig, az igazoló választmányunk címzeve,
Csongrádvármegye alispáni hivatalánál ad-
ják be.

Végül, tájékoztatásul, a virilis képvil-
selők, a választott benmaradó és kilépő
képviselek névsorát az alábbiakban közlöm:
**Szentes város virilis képviselőinek név-
jegyzéke az 1890. évre.**

Szentesi tak. pénzt., megh. Szabó Menyhért
Szentes-Vid. t. pénzt., megh. Szathmári Ede
Zsoldos Ferenc
Dr. Ulár István
5 Sarkadi N. Mihály
Stammer Sándor
özv. Dobosi Ferencné, megh. Ónodi Lajos
Rúzs M. Sándor
Szeler János
10 Bagi Mihály, megh. Hódi Pál
Bunyádi Lajos
Dr. Mikecz Odón
Vajda János
Czukor Adolffé, megh. Czutor Oszkár
15 Csongrádm. hit. szöv., megh. Balogh János
Jurenák Imre
D. Szilágyi Sándor
Schwáb Jakab, megh. Nyári László

Filó János
20 Endre Antal
id. Sarkadi N. Antal
ifj. Vecseri János
Vajda Sándor
Sarkadi N. Sándor
25 özv. Kiss Pálné, megh. Dr. Csató Zsigmond
Gerőcz Lajos
Kiss Zsigmond
Polgár János
Szeder Imre
30 id. Mátéffy Ferenc
Kanász N. Imre
Csúcs Antal
Bamberger Lipót, megh. Bartha Kálmán
Rapic György
35 Pitt József
Ref. egyház, megh. Kristó Nagy István
Csúcs János
Dósa Béla
Dáni József
40 Pintér András
Ehrlich József
Rác László, megh. Dr. Csató Kálmán
Babós Sándor
Rác Ferenc
45 özv. Kis Mihályné, megh. Tóth Gyula
Güzl Ignácné, megh. Szánthó Lajos
Jurenák Béla
König Simonné, megh. Valentin Gábor
Szél Bálint
50 Fekete Márton
Kristó Nagy Imre
Mojzsis Lajos
Mikecz Imréné, megh. Mikecz Imre
Mezei Mór
55 Soós Pál
id. Váradi Lajos
Czukkermann Károly
N. Kovács Gergely
Pap László
60 Fried Ádám, megh. Czukor Emil
Kaas Gusztáv
Koller Andor
Szürszabó Nagy Imre
özv. Jurenák Edéné, megh. Hegedűs S.
65 ifj. Batik Sándorné, megh. Dr. Mátéffy F.
Steiner Farkas, megh. Nyíry Gyula
R. Molnár Ferenc
Dunaháti Vas István
Czukkermann Ignácz
70 Györi Gál István
Szoboszlai Sz. Mih.
Dobos Zsuzsanna, megh. Juhász János
Kiss Ferenc
Vajda István
75 Aradi István
Polgár Sámuel
Hája Lajos
Sarkadi N. Ferenc
H. Szabó Ferenc
80 Szántó Dániel
Szalay József
Sulcz Lajos
Rózsa Ferenc
Dr. Reis Soma
85 Hoffer Antal
ifj. Bartha János
Szabó Zsigmond
Nagy Ferenc
Hankiss Zsölykné, megh. Gál Jenő
90 Pitt Péter
Veres Lakos József
Kürti Jusztina, megh. Gábor Lajos
E. Molnár Márta
özv. Neumann Jakabné, megh. Neumann Dávid.
95 Kálmán Gergely
ifj. Sarkadi N. Mihály
id. Debrecei József
Dr. Esser Lajos
Csúcs Lajos
100 Vecseri Bálint

Póttagok.
Bálint János
Aradi Gábor
Váci Sándor
Virágos Kis Mihály
5 Horvath Ferenc
Híró István
Piti Imre
Mees Balogh Sándor
Zsoldos István
10 Székely Sándor
Horvath István
Piti Pál.
Kelt Szentesen, 1890. június 19.
Dr. FILO TIHAMÉR, MAGYAR JÓZSEF,
főjegyző, tanácsnok, h. polgármester.

**Névjegyzéke az 1887. évi május hó
16-án választott benmaradó városi kép-
viselőknél.**

I. Kerület.
Bányai József
Tóth János
Pölgy Ferenc
Sima Ferenc
5 Farkas Geleón 41 szavazattal póttag Szepe Sán-
dor helyett.
II. kerület.
Borbély Lajos
Sardi János
Bocsi Lajos
Földvári N. István
10 Vecseri Imre 36 szavazattal póttag Kauff Horváth
Lajos helyett.
III. Kerület.
Soós Sándor
Papai János
Kürti Sándor

Rúzs Molnár István
15 Kristó N. Antal
IV. Kerület.
Kálmán Mihály
Szilágyi Sándor
ifj. Váradi Lajos
Kálmán István
20 Székely Lajos 29 szavazattal póttag Doma Bálint
helyett.
V. Kerület.
Földvári N. Lajos
Berényi János
Albertényi Antal
Berényi Gergely
25 Vecseri János I. tized.
VI. Kerület.
Szepe Kálmán
Holik Lajos
Dr. Sarkadi N. Antal
ifj. Sarkadi N. Antal
20 Székely János 29 szavazattal póttag Dr. Hódi Já-
nos helyett.
VII. Kerület.
Káti Pál János
Rádi János
Bálint József
Pataki József
35 Hódi János
VIII. Kerület.
Gombos József
Bartucz János
Mácsi András
ifj. Temesvári Antal
40 Beszedes István
IX. Kerület.
Cs. Kovács József
Udvardi Sándor
Gyulai Sándor
Jószai András
45 Jozsa György
X. Kerület.
Jószai Sándor
Bárkai András
László János
Káti Tóth István
50 Udvardi Lakos Sándor
Kelt Szentesen, 1890. június 19.
DR. FILO TIHAMÉR, MAGYAR JÓZSEF,
főjegyző, tanácsnok, h. polgármester.

**Névjegyzéke az 1884. évben választott
s 1890. évben kilépő városi képvil-
selőknél.**

I. Kerület.
Balázsovits Norbert
Bíró Ferenc
Csurai Ferenc
II. Kerület.
Boros Lajos
5 Tarnóczy Mihály póttag
Molnai Bálint póttag
III. Kerület.
Kanász Nagy János
Kalp. Szabó Bálint
Kürti János
10 Bartha Sándor
Kovács János póttag
Németh Sándor póttag
IV. Kerület.
Mészáros István
Sziárdó Sz. Mihály
15 Vas Lajos
Babós József
Soós Ferenc póttag
V. Kerület.
Dóme Bálint
ifj. Pataki János
20 Pap Imre
Konecz György póttag
VI. Kerület.
Szabó Lajos
Kölbör Mihály
Nyír Sándor
25 Petrovics Soma
VII. Kerület.
Molnár Lajos
Mácsi Ferenc
Aradi Gábor
Pataki Lajos
30 Fekete János
VIII. Kerület.
Káti Pál András
Id. Temesvári Antal
Berezvai Ferenc
Pádár Antal
35 Vas Imre póttag
Mezei Pál póttag
IX. Kerület.
Molnár F. József
Körögi József
Botka István
40 Kis János
Pirók Barta József
Nemes János póttag
Kabai András póttag
X. Kerület.
Gombos György
45 Burgi Antal póttag
Kelt Szentesen, 1890. június 19.
Dr. FILO TIHAMÉR, MAGYAR JÓZSEF,
főjegyző, tanácsnok, h. polgármester.
Kelt Szentesen, 1890. évi június hó 21-én.
MAGYAR JÓZSEF, tanácsnok,
h. polgármester.